

skeligheder for Stat og Kommune, som er fuldstændig uoverstigelige, og saa vil de, der er Tilhængere af Folkeforsikringsprincippet, have gjort det værste, de kunde gøre, hvis de ønsker dette Princip fremmet og ført ud i Praksis. Og naar man er færdig med at give denne rystende Skildring af de forfærdelige Følger, dette Lovforslags Gennemførelse vil faa, mander man sig op til at erklære, at man ved Afstemningen vil sige: Stemmer ikke. Det er mig et Vidnesbyrd om, at der i dette Lovforslags Princip er megen Styrke, og at der i den Maade, hvorpaa dette Princip er udformet her, er taget et saadant Hensyn til Livets Krav, til dets praktiske Behov, at det vil gaa sin Gang, og at det vil blive ført til Sejr, der gaa kortere eller læn gere Tid; jeg haaber imidlertid, at Sejren skal blive vundet allerede i indeværende Rigsdagssamling.

Naar man nu fra forskellig Side har redegjort for, hvorfor man, som sagt, vil mande sig op til i denne Sag at svare: Stemmer ikke, kan jeg jo nok skønne, at Motiveringen for dette heltmodige Standpunkt er af nogen forskellig Art, og der er Sider af denne Motivering, jeg maa forundres over. Men jeg kan naturligvis kun glæde mig over, at der dog nu er al mulig Udsigt til, at et Lovforslag, som fra forskellig Side blev modtaget med megen Kritik og megen Modstand ved dets Frem sættelse, bliver ført igennem dette høje Ting uden aktiv Modstand fra nogen Side. Jeg maatte naturligvis meget have ønsket, at man havde taget lidt stærkere Initiativ fra visse Sider, nu denne Sag skal afgøres, og virkelig ogsaa var traadt ind for Sagens positive Fremme. Der er jo i Virkeligheden ikke megen Værdi ved at indtage en Stilling som den, der udtrykkes gennem en Svaren: Stemmer ikke. Og ogsaa jeg maa forundre mig over, at Partier, som ellers hævder deres Realitetssans baade i Tide og Utide, ved denne Lejlighed ikke vil give den Udtryk gennem positiv Støtte til Lovforslagets Gennemførelse. Det nytter ikke, at man siger, at man forbeholder sig at vælge den Fremgangsmaade, som bedst er fremmende for denne Sags Gennemførelse. Det er en underlig Inkonsekvens, idet Fremgangsmaaden, som man i Øjeblikket vælger, i Virkeligheden ikke bidrager — i hvert Tilfælde kun paa højst indirekte Maade — til Forslaget Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode har den Sorg ikke at kunne anbefale sit Parti at stemme for det her foreliggende Forslag. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde meget have ønsket, at han kunde

have anbefalet at stemme for Forslaget, og at han i Virkeligheden havde glædet sig til, at det skulde blive muligt for ham at give denne Anbefaling, men dette var nu mislykket. Det var mislykket, forstod jeg, egentlig talt alene, fordi Overgangsbestemmelsen er utilfredstillende for det ærede Medlem; det er i Virkeligheden kun dette, at i Løbet af 10 Aar skal vi være naaet frem til 65 Aars Aldersgrænsen, medens det ærede Medlem ønskede, at det skulde tage 20 Aar. Nu ved jeg, at der i det ærede Medlems Kredse og Kredse, som staar ham nær, er en levende Overbevisning om, at bestemmende her i Landet skal i en meget nær Fremtid blive de Partier, som de Herrer repræsenterer. Hvis dette virkelig var en Overbevisning hos dem, som bundede meget dybt, saa synes det mig, at Faren ved at gaa med til en 10-aarig Overgangsperiode ikke kunde være saa forfærdelig stor. Men, som jeg sagde, da jeg udtalte mig om Ændringsforslaget, jeg kan naturligvis kun glæde mig over, at man ogsaa fra den Side gennem det, at man stiller dette Ændringsforslag, erkender, at der i min Begrundelse for at gaa over til 65 Aars Alderen har ligget og ligger en Realitet. Og er Overgangsbestemmelsen nu mangelfuld, saa vil den ogsaa blive mangelfuld, hvis det Tidsrum, som den skal gælde for, forlænges, thi det Princip, paa hvilket Overgangsbestemmelsen er bygget i det ene som i det andet af de Forslag, her har været fremme, er i Virkeligheden ganske det samme. Jeg tror, at de, der vil Fremme af det Princip, paa hvilket Lovforslaget er bygget, de, der virkelig mener, at der ligger et socialt Fremskridt i at gaa over fra det frie Skøn til de faste Satsers paa dette Omraade, tjente de Interesser bedst, som de vedkender sig at have, ved at stemme for dette Lovforslag. At det nu ikke sker, kan jeg naturligvis kun beklage, men, som sagt, det er dog et betydeligt Fremskridt, der er sket under Lovforslagets Gang gennem dette høje Ting, at den aktive Modstand, som det til at begynde med mødte, er gaaet over til en Tilslutning, selv om denne ytrer sig paa indirekte Vis fra visse Sider.

Der har i denne Forbindelse været megen Tale om Gennemførelse af Folkeforsikringstanken. En Række Talere har været inde derpaa, ikke mindst Talere, som repræsenterer de sønderjydske Landsdele. Jeg har tidligere ved Behandlingen af denne Sag udtalt, at jeg er vel vidende om, at Kravet om en Folkeforsikrings Gennemførelse her i Landet binder dybt i ret vide Kredse af Befolkningen, og overfor dette paa ny her under Udvalgsbehand-